

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О АУТОРСКОМ И СРОДНИМ ПРАВИМА

Члан 1.

У Закону о ауторском и сродним правима („Службени гласник РС”, бр. 104/09, 99/11, 119/12 и 29/16 - УС), у члану 2. став 2. тачка 1) после речи: „рачунарски програми” додају се речи: „са пратећом техничком и корисничком документацијом”.

Члан 2.

У члану 5. став 2. речи: „саставних делова” замењују се речима: „њене садржине”.

Став 3. брише се.

Досадашњи став 4. постаје став 3.

Члан 3.

После члана 5. додаје се члан 5а који гласи:

„Члан 5а

База података, у смислу овог закона, је збирка засебних података, ауторских дела или других материјала уређених на систематичан или методичан начин, који су појединачно доступни електронским или другим путем.

Ауторским делом сматра се база података која с обзиром на избор и распоред њене садржине испуњава услове из члана 2. став 1. овог закона.

Заштита ауторским правом се не односи на садржину базе података нити се таквом заштитом на било који начин ограничавају права која постоје на том садржају.

Заштита базе података која је доступна електронским путем не односи се на рачунарске програме који су коришћени за њену израду или њен рад.”.

Члан 4.

У члану 10. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Ако је коауторско дело рачунарски програм или база података, ауторско право на таквом рачунарском програму, односно бази података, припада свим коауторима.”.

Досадашњи ст. 3-5. постају ст. 4-6.

Члан 5.

У члану 20. после става 4. додаје се став 5. који гласи:

„Аутор рачунарског програма има искључиво право да дозволи или забрани умножавање рачунарског програма који је настао као резултат прилагођавања, превођења, аранжирања или измене његовог рачунарског програма, без утицаја на права лица које је извршило такве измене.”.

Члан 6.

Члан 28. мења се и гласи:

„Члан 28.

„Аутор, односно носилац ауторског права има искључиво право да дозволи или забрани емитовање свог ауторског дела.

У смислу овог закона емитовањем се сматра саопштавање ауторског дела јавности преносом радијских или телевизијских програмских сигнала од субјекта који врши емитовање (у даљем тексту: радиодифузна организација), до пријемних уређаја путем мреже предајника (земаљско емитовање), кабловских дистрибутивних система (кабловско емитовање) или сателитских станица (сателитско емитовање).”.

Члан 7.

После члана 28. додају се назив изнад члана и члан 28а који гласе:

„4.2.8.а Сателитско емитовање у Републици Србији

Члан 28а

У смислу овог закона, под сателитом се подразумева сваки сателит који ради у радио-фреквенцијском опсегу који је, сходно прописима који уређују област електронских комуникација, намењен емитовању сигнала за пријем од стране јавности или је намењен затвореној комуникацији од тачке до тачке.

Сателитско емитовање у Републици Србији постоји, у смислу члана 28. овог закона, ако су под контролом и одговорношћу радиодифузне организације, радијски или телевизијски програмски сигнали, ради пријема од стране јавности, уведени у Републици Србији у непрекинута комуникациони ланац који води према сателиту и од сателита према Земљи.

Сателитско емитовање у Републици Србији постоји и онда када се увођење радијских или телевизијских програмских сигнала из става 1. овог члана одиграва у држави која не обезбеђује сличан или виши ниво заштите од оног који је предвиђен одредбама овог закона, под условом:

1) да се трансмитер са ког су послати програмски сигнали до сателита налази на територији Републике Србије, или

2) да је радиодифузна организација која је основана и која има седиште на територији Републике Србије наручила увођење радијских или телевизијских програмских сигнала из става 2. овог члана, уколико се трансмитер са ког су послати програмски сигнали до сателита не налази на територији Републике Србије.

Права која за ауторе и носиоце ауторског права произлазе из одредаба овог закона сходно се остварују према лицу које користи трансмитер из става 3. тачка 1) овог члана, односно према организацији за радио дифузију из става 3. тачка 2) овог члана.

Ако су програмски сигнали из става 2. овог члана кодирани, сателитско емитовање ће постојати под условом да је радиодифузна организација омогућила јавности да набави средства за декодирање или је то учинило треће лице, на основу њеног овлашћења.”.

Члан 8.

Назив изнад члана и члан 29. мењају се и гласе:

„4.2.9. Право реемитовања и кабловског реемитовања

Члан 29.

Аутор, односно носилац ауторског права има искључиво право да дозволи или забрани реемитовање и кабловско реемитовање свог ауторског дела.

У смислу овог закона, реемитовањем се сматра истовремено саопштавање ауторског дела јавности у неизмењеном и целовитом облику од стране лица различитог од радиодифузне организације која ауторско дело изворно емитује.

Кабловско реемитовање се одвија путем кабловског или микроталасног система и подразумева истовремено, неизмењено и непрекинуто реемитовање иницијалне жичне, бежичне или сателитске емисије телевизијског или радио програма који је намењен за пријем од стране јавности.

У случају кабловског реемитовања аутор, односно носилац ауторског права, остварује своје право само преко организације за колективно остваривање ауторског права.

Одредба става 3. овог члана не примењује се у случају кабловског реемитовања преноса телевизијског или радио програма који је власништво радиодифузне организације или на којем је радиодифузна организација стекла права од трећих лица.

У случају да радиодифузна организација и кабловски оператор не постигну споразум о условима кабловског реемитовања емисије радиодифузне организације, свака од заинтересованих страна може да се обрати за помоћ једном или већем броју медијатора.

Уколико медијатор достави заинтересованим странама предлог за решавање спора, сматраће се да су заинтересоване стране прихватиле предлог медијатора уколико у року од три месеца од дана пријема предлога, не одбију тај предлог у писаној форми.

На поступак медијације из овог члана сходно се примењују одредбе закона којим се уређује медијација, уколико овим законом није другачије прописано.”.

Члан 9.

У члану 30. после става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Право из става 1. овог члана се не исцрпљује било којом радњом јавног саопштавања дела, укључујући чињење дела доступним јавности жичним или бежичним путем на начин прописан ставом 1. овог члана.”.

Члан 10.

У члану 35. став 2. мења се и гласи:

„Као оригинали дела ликовне уметности из става 1. овог члана сматрају се дела графичке или пластичне уметности као што су слике, цртежи, колажи, уметничке слике, гравуре, графике, литографије, скулптуре, таписерије, уметничка дела израђена у керамици или стаклу, фотографије, под условом да их је створио аутор својеручно или се ради о примерцима који се сматрају изворним уметничким делима сходно одредби става 3. овог члана.”.

Члан 11.

У члану 39. став 6. тачка 4) брише се.

Став 12. мења се и гласи:

„Листу техничких уређаја и предмета за које постоји обавеза плаћања посебне накнаде према условима из ст. 1-9. овог члана утврђује Влада (у даљем тексту: уређаји и предмети са листе Владе).”.

Члан 12.

У члану 40. став 1. после речи: „институција” додају се речи: „намењених јавности” а речи: „одговарајућу накнаду” замењују се речима: „правичну накнаду”.

У ставу 2. после речи: „на коришћење,” додају се речи: „од стране институција намењених јавности”.

Члан 13.

У члану 41. став 2. на крају реченице, тачка се замењује запетом и додају се речи: „односно носиоца права.”.

Члан 14.

Члан 47. мења се и гласи:

„Члан 47.

Ако је ауторско дело рачунарски програм и ако уговором није нешто друго предвиђено, дозвољено је лицу које је на законит начин прибавило примерак рачунарског програма да без дозволе аутора и без плаћања ауторске накнаде:

- 1) трајно или привремено умножи рачунарски програм или поједине његове делове, било којим средствима и у било ком облику, онда када је то неопходно за коришћење рачунарског програма у складу са његовом наменом;
- 2) отклања грешке у рачунарском програму имајући у виду његову намену;
- 3) читава, приказује, покреће, преноси или смешта рачунарски програм у меморију рачунара ако је то неопходно за умножавање рачунарског програма из тачке 1) овог става;
- 4) преводи, прилагођава, аранжира и врши друге измене рачунарског програма као и умножених резултата тих радњи.

Уговором се не може забранити прављење резервне копије рачунарског програма на трајном телесном носачу уколико је то неопходно за његово коришћење.

Лице које има право да користи примерак рачунарског програма овлашћено је да, без дозволе носиоца права, посматра, испитује или тестира рад рачунарског програма са циљем да утврди идеје и принципе на којима почива било који од елемената рачунарског програма, под условом да то чини док предузима радње читавања, приказивања, покретања, преноса или смештање програма за које је овлашћен да их чини.”.

Члан 15.

После члана 47. додаје се члан 47а који гласи:

„Члан 47а

Дозвољено је без дозволе носиоца права умножавање изворног кода и превод његове форме ако је то неопходно ради прибављања података неопходних за постизање интероперабилности независно створеног рачунарског програма са другим програмима, под следећим условима:

1) да радње из става 1. овог члана предузима носилац лиценце или друга особа која има право да користи примерак програма или лице које је од стране тих лица овлашћено да предузима те радње;

2) да подаци који су неопходни за постизање интероперабилности нису на други начин били доступни лицима из тачке 1) овог става;

3) да су радње из става 1. овог члана ограничене на делове оригиналног програма који су неопходни за постизање интероперабилности.

Подаци добијени применом одредбе става 1. овог члана могу да се користе искључиво ради постизања интероперабилности независно створеног рачунарског програма.

Подаци добијени радњама из става 1. овог члана не смеју се:

1) саопштавати другима, осим ако је то неопходно за постизање интероперабилности независно створеног рачунарског програма;

2) користити за развој, производњу или рекламирање рачунарског програма који је суштински сличан у изразу рачунарском програму чија се декомпилација врши или за било коју другу радњу којом се повређује ауторско право на том програму.

Одредбе уговора које су у супротности са одредбама овог члана су ништаве.”.

Члан 16.

Члан 54б мења се и гласи:

„Члан 54б

Ако је то неопходно ради приступа садржини базе података која је ауторско дело и нормалног коришћења садржине такве базе података, законити корисник базе података или њеног умноженог примерка има право да:

1) привремено или трајно умножава базу података или њен умножени примерак, било којим средствима и у било којој форми, у целини или делимично;

2) врши превођење, адаптацију, уређивање или било коју другу измену базе података или њеног умноженог примерка;

3) ставља у промет базу података или њен умножени примерак;

4) јавно саопштава, приказује или користи базу података или њен умножени примерак;

5) умножава, ставља у промет, јавно саопштава, приказује или користи у јавности резултате поступака који се наводе под тачком 2) овог члана.

Ако је корисник овлашћен само за коришћење дела базе података, дозвољено му је предузимање поступака из става 1. овог члана само у погледу тог дела базе података.

Одредбе уговора које су у супротности са одредбама овог члана су ништаве.”.

Члан 17.

У члану 98. став 4. мења се и гласи:

„Ако је ауторско дело рачунарски програм или база података трајни носилац свих искључивих имовинских права на делу је послодавац, ако уговором није другачије одређено. Аутор има право на посебну накнаду ако је то предвиђено уговором.”.

Члан 18.

После члана 102. додаје се члан 102а који гласи:

„Члан 102а

Рок из члана 102. став 1. овог закона, у случају имовинских права на музичким делима са речима, рачуна се од смрти последњег преживелог аутора композиције или аутора текста, без обзира да ли су та лица означена као коаутори, под условом да су текст и композиција били створени за предметно музичко дело са речима.”.

Члан 19.

У члану 116. став 1. тачка 5) после речи: „чињење доступним” додаје се реч: „снимка”.

Став 3. мења се и гласи:

„Ако интерпретатор уступи произвођачу фонограма, односно видеограма своје право из става 1. тач. 2), 3) и 5) овог члана, он задржава право на правичну накнаду од давања у закуп примерака снимка интерпретације, стављања у промет снимака своје интерпретације и интерактивног чињења доступним интерпретације јавности жичним или бежичним путем. Интерпретатор се не може одрећи наведених права на правичну накнаду.”.

После става 4. додаје се став 5. који гласи:

„Право из става 1. тачка 5) овог члана се не исцрпљује било којом радњом јавног саопштавања интерпретације, нити чињењем интерпретације доступном јавности жичним или бежичним путем у смислу члана 30. став 1. овог закона.”.

Члан 20.

У члану 117. став 1. после тачке 1) додаје се тачка 1а) која гласи:

„1а) емитовање и реемитовање његове интерпретације са снимка издатог на носачу звука и слике;”.

После тачке 2) додаје се тачка 2а) која гласи:

„2а) јавно саопштавање његове интерпретације која се емитује са снимка издатог на носачу звука и слике;”.

После тачке 3) тачка се замењује тачком и запетом и додаје се тачка 4) која гласи:

„4) јавно саопштавање његове интерпретације са снимка издатог на носачу звука и слике.”.

После става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Под интерпретацијом са издатог снимка сматра се интерпретација која испуњава услове из члана 7. став 3. овог закона, као и свака интерпретација која је доступна јавности жичним или бежичним путем на начин који омогућује појединцу индивидуални приступ са места и у време које он одабере.“.

Досадашњи став 2. који постаје став 3. мења се и гласи:

„Права на накнаде из става 1. овог члана интерпретатори се не могу одрећи, а могу их остварити само преко организације за колективно остваривање ауторског и сродних права. Начин наплате накнаде из става 1. тач. 1), 2) и 3) овог члана одређен је чланом 127. овог закона.“.

Члан 21.

После члана 122. додаје се назив изнад чланова и чл. 122а, 122б и 122в који гласе:

„1.7. Право на раскид уговора о преносу или уступању имовинских права закљученог између интерпретатора и произвођача фонограма

Члан 122а

Ако у периоду од 50 година од дана законитог издавања фонограма, односно од дана законитог објављивања фонограма, ако фонограм није издат, произвођач фонограма не понуди примерке фонограма на продају у довољној количини која задовољава потребе јавности, или фонограм не учини доступним јавности жичним или бежичним путем на начин који омогућава појединцу индивидуални приступ са места и у време које сам одабере, интерпретатор може, након истека поменутог периода, за све време трајања својих имовинских права, да раскине уговор којим је своја искључива имовинска права на забележене интерпретације пренео или уступио произвођачу фонограма.

Пре раскида уговора интерпретатор је дужан да писаним путем обавести произвођача фонограма о својој намери да раскине уговор о преносу или уступању искључивих имовинских права на забележеним интерпретацијама.

Уколико произвођач фонограма у року од 12 месеци од дана пријема писаног обавештења из става 2. овог члана не учини фонограм доступним јавности жичним или бежичним путем на начин који омогућава појединцу индивидуални приступ са места и у време које сам одабере или не понуди примерке фонограма на продају у довољној количини која задовољава потребе јавности (не учини ни једну радњу искоришћавања забележене интерпретације на фонограму из става 1. овог члана), уговор се сматра раскинутим, а право произвођача фонограма на том фонограму тренутно престаје.

Ако су на фонограму забележене интерпретације више интерпретатора, они могу да раскину уговор о преносу или уступању искључивих имовинских права преко заступника, у складу са чланом 119. овог закона.

Интерпретатор се не може одрећи права на раскид уговора из овог члана.

1.8. Право интерпретатора на годишњу додатну накнаду од произвођача фонограма

Члан 122б

Интерпретатор који је за једнократну накнаду пренео или уступио произвођачу фонограма своја искључива имовинска права на забележене интерпретације има, за све време трајања заштите, право на годишњу додатну накнаду.

Произвођач фонограма је дужан да интерпретатору плаћа годишњу додатну накнаду за сваку календарску годину након педесете године по законитом издавању фонограма, односно уколико фонограм није издат, по његовом објављивању.

Интерпретатор се не може одрећи права на годишњу додатну накнаду из става 1. овог члана.

Укупан износ који произвођач фонограма издваја за плаћање годишње додатне накнаде из ст. 1. и 2. овог члана одговара износу од 20% од прихода који произвођач фонограма оствари током године која претходи години за коју се плаћа годишња додатна накнада и то од прихода оствареног од умножавања, стављања у промет и чињења доступним јавности фонограма на коме је забележена интерпретација из става 1. овог члана.

Под приходом, у смислу одредбе става 4. овог члана подразумева се приход који је остварио произвођач фонограма пре одбијања трошкова.

Произвођач фонограма је дужан да интерпретатору који има право на годишњу додатну накнаду, лицу које он овласти, или организацији која колективно остварује право интерпретатора на годишњу додатну накнаду, достави све податке који су потребни за исплату годишње додатне накнаде.

Право на накнаду из овог члана интерпретатор може да оствари само преко организације за колективно остваривање права.

1.9. Промена садржаја уговора у корист интерпретатора

Члан 122в

Ако је уговором између интерпретатора и произвођача фонограма који је закључен за све време трајања заштите права интерпретатора предвиђено да интерпретатор преноси, односно уступа произвођачу фонограма искључива имовинска права на забележеним интерпретацијама у замену за накнаду која доспева у оброцима, при обрачуну износа такве накнаде, не одузимају се евентуално раније плаћени аванси као ни други одбици који су одређени у таквом уговору.

Став 1. овога члана примењује се након што истекне 50 година од законитог издавања фонограма, односно 50 година од законитог објављивања ако фонограм није издат.

Интерпретатор има право да захтева измену уговора из става 1. овога члана након што истекне 50 година од законитог издавања фонограма, односно 50 година од дана његовог законитог објављивања, ако фонограм није издат.”.

Члан 22.

У члану 126. додаје се став 2. који гласи:

„Право из става 1. тачка 3) овог члана се не исцрпљује било којом радњом јавног саопштавања фонограма, нити чињењем фонограма доступним јавности жичним или бежичним путем у смислу члана 30. овог закона.”.

Члан 23.

У члану 127. ст. 2-10. мењају се и гласе:

„Права на накнаде из става 1. овог члана произвођач фонограма се не може одрећи, а може их остварити само преко организације за колективно остваривање ауторског и сродних права.

Издатим фонограмом се сматра сваки фонограм који испуњава услове из члана 7. став 3. као и сваки фонограм који је доступан јавности жичним или

бежичним путем на начин који омогућује појединцу индивидуални приступ са места и у време које он одабере.

Накнаде из става 1. овог члана и интерпретаторске накнаде из члана 117. став 1. тач. 1), 2) и 3) овог закона наплаћују се од корисника у виду јединствених накнада и то:

1) јединствене накнаде за емитовање фонограма и на њима забележених интерпретација;

2) јединствене накнаде за реемитовање фонограма и на њима забележених интерпретација;

3) јединствене накнаде за јавно саопштавање фонограма и на њима забележених интерпретација, односно јавно саопштавање фонограма и на њима забележених интерпретација који се емитују.

Јединствене накнаде из става 4. овог члана се наплаћују у складу са уговором о наплати и расподели јединствене накнаде који закључују организација произвођача фонограма и организација интерпретатора.

Уговором из става 5. овог члана се обавезно утврђују трошкови наплате јединствене накнаде за сваки основ из става 4. овог члана засебно, учесталост исплате удела у јединственој накнади другој организацији, и мере контроле спровођења уговора.

Организације могу уговорити да једна од две организације наплаћује јединствену накнаду по свим основама из става 4. овог члана, да поделе надлежности наплате по основама, или да јединствене накнаде по свим основама наплаћује субјект под њиховом заједничком контролом.

Уговор из става 5. овог члана, све његове измене, и раскид објављују се у „Службеном гласнику Републике Србије“.

У случајевима покретања стечајног поступка, ликвидације, или одузимања дозволе за обављање делатности једној од организација, наплату јединствене накнаде по сва три основа оствариваће друга организација, све до поновног отпочињања редовног обављања делатности организације за колективно остваривање односног сродног права.

У случају да организације не закључе уговор или ако постојећи уговор раскину, а по протеку рока од три месеца од дана започињања преговора, односно од дана раскида уговора, одлуку о расподели надлежности између организација у домену наплате јединствених накнада из става 4. овог члана, доноси надлежни орган, узимајући у обзир нарочито: дотадашња пословања, техничке опремљености, стручне капацитете и искуства у обављању послова колективног остваривања права две организације.“

После става 10. додају се нови ст. 11-20. који гласе:

„Одлуком надлежног органа се не може прописати да иста организација наплаћује јединствене накнаде по свим основама из става 4. овог члана, а на њу се може изјавити жалба Влади у року од 15 дана од дана објаве.

Одлука надлежног органа објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије“, и важи до склапања уговора између две организације, односно до наступања околности из става 9. овог члана.

Ако уговором о наплати и расподели јединствене накнаде није друкчије одређено, као и у случају покренутог стечајног поступка над другом организацијом, организација која наплаћује је обавезна да по одбитку износа оправданих и документованих трошкова наплате јединствене накнаде, без

одлагања, а најмање на кварталном нивоу, исплати половину преостале наплаћене јединствене накнаде другој организацији на име њеног удела у јединственој накнади.

Ако уговором између организација није друкчије одређено, као и у случају покренутог стечаја над другом организацијом, организација која наплаћује јединствену накнаду не сме вршити расподелу наплаћене јединствене накнаде између својих чланова и других носилаца права пре него што преда уговорени или законом одређени удео другој организацији.

У случају ликвидације или одузимања дозволе другој организацији, организација која наплаћује накнаду чуваће удео који припада односним носиоцима права до отпочињања редовног обављања делатности организације за колективно остваривање односног сродног права.

Удео у наплаћеним средствима јединствене накнаде који није исплаћен другој организацији, представља имовину друге организације, и не може бити предмет принудног извршења по захтеву трећих лица.

Организација интерпретатора и организација произвођача фонограма су дужне да донесу тарифу у складу са чланом 177. овог закона.

Организација којој је поверена наплата у складу са уговором, одлуком надлежног органа, или по основу закона, наплаћује јединствену накнаду у своје име, а за рачун својих носилаца права и друге организације.

Уколико уговором није друкчије предвиђено, као и у случајевима из ст. 9. и 10. овог члана, организација која наплаћује јединствену накнаду има право да врши контролу искоришћавања свог репертоара и репертоара друге организације, као и да пред судом и другим органима штити права својих носилаца права и друге организације сходном применом члана 153. ст. 4, 5. и 6. овог закона.

Уколико уговором није друкчије предвиђено, као и у случајевима из ст. 9. и 10. овог члана, организација која наплаћује јединствену накнаду дужна је да преда другој организацији копије свих података о искоришћавању фонограма и на њима забележених интерпретација добијених од корисника, најкасније у року од 30 дана од дана предаје дела убране накнаде.”.

Члан 24.

У члану 131. додаје се став 2. који гласи:

„Право из става 1. тачка 4) овог члана се не исцрпљује било којом радњом јавног саопштавања видеограма, нити чињењем видеограма доступним јавности жичним или бежичним путем у смислу члана 30. овог закона.”.

Члан 25.

У члану 136. тач. 2) и 3) мењају се и гласе:

„2) снимање своје емисије на носач звука или слике, односно звука и слике, без обзира да ли је реч о емисији која је емитована жичним или бежичним путем, путем кабла или сателита;

3) умножавање снимка емисије у било ком облику и на било који начин у смислу члана 20. став 1. овог закона, без обзира да ли је реч о емисији која је емитована жичним или бежичним путем, путем кабла или сателита и стављање у промет тако умножених примерака емисије;”.

После става 1. додају се ст. 2. и 3. који гласе:

„Право из става 1. тачка 6) овог члана се не исцрпљује било којом радњом јавног саопштавања емисије, нити чињењем емисије доступном јавности жичним или бежичним путем у смислу члана 30. овог закона.

Кабловски оператор нема право из става 1. тачка 2) овог члана када путем кабла само поново преноси емисије радиодифузних организација.”.

Члан 26.

Назив изнад члана 137. и члан 137. мењају се и гласе:

„5.1. Произвођач базе података

Члан 137.

Произвођач базе података је физичко или правно лице које је учинило значајно улагање, у квантитавном, односно квалитативном смислу, у прибављање, проверу или представљање садржаја базе података.”.

Члан 27.

Називи изнад чл. 138-140а и чл. 138-140а мењају се и гласе:

„5.2. Садржина права произвођача базе података

Члан 138.

Произвођач базе података има право да забрани издвајање, односно поновно искоришћавање укупног или значајног дела, у квантитативном или квалитативном смислу, садржаја базе података.

Издвајање садржаја базе података значи трајан или привремени пренос целокупног или значајног дела садржаја базе података на други медиј, било којим средствима или у било ком облику.

Поновно искоришћавање садржаја базе података значи сваки облик чињења доступним јавности целокупног или значајног дела садржаја базе података и то стављањем у промет примерака базе података, њиховим давањем у закуп, чињењем базе података доступном преко интернета или њено чињење доступном јавности посредством других облика трансмисије.

Послугом се не сматра издвајање садржаја базе података или њено поновно искоришћавање.

Произвођач базе података има право да забрани систематско издвајање, односно поновно искоришћавање небитних делова садржаја базе података ако се то чини на начин који је у супротности с нормалним искоришћавањем базе података, односно ако се на тај начин неразумно вређају легитимни интереси произвођача базе података.

5.3. Исцрпљење права произвођача базе података

Члан 139.

Првом продајом примерка базе података на територији Републике Србије од стране произвођача базе података или уз његову сагласност исцрпљује се његово право на стављање у промет умноженог примерка базе података на територији Републике Србије.

5.4. Пренос права произвођача базе података

Члан 140.

Право из члана 138. став 1. овог закона може да се преноси, уступа или да буде предмет уговора о лиценци.

5.5 Сукоб са другим правима

Члан 140а

Право из члана 138. став 1. овог закона примењује се без обзира на подобност базе података да буде заштићена ауторским правом или неким другим правом и без обзира на подобност садржаја базе података да буде заштићен ауторским правом или другим правима.

Заштитом базе података на основу члана 138. став 1. овог закона не наноси се штета правима која постоје на њеним садржајима.”.

Члан 28.

После члана 140а додају се називи изнад чл. 140б и 140в и чл. 140б и 140в који гласе:

„5.6. Права и обавезе законитог корисника базе података

Члан 140б

Произвођач базе података која је учињена доступном јавности на било који начин не може да забрани законитом кориснику базе података издвајање, односно поновно искоришћавање, у квалитативном или квантитативном смислу, небитних делова садржаја базе података, у било које сврхе.

Ако је законити корисник базе података овлашћен да издваја, односно поновно искоришћава само један део базе података, став 1. овог члана примењиваће се само у односу на тај део базе података.

Законити корисник базе података која је учињена доступном јавности на било који начин, не сме да предузима радње које су у супротности са нормалним искоришћавањем базе података или које неразмно вређају легитимне интересе произвођача базе података.

Законити корисник базе података која је учињена доступном јавности не сме да нанесе штету носиоцу ауторског или сродног права у погледу дела или предмета заштите који су садржани у бази података.

Одредбе уговора које су у супротности са ст. 1-4. овог члана су ништаве.

5.7. Изузеци од права произвођача базе података

Члан 140в

Законити корисник базе података која је учињена доступном јавности на било који начин може, без дозволе произвођача базе података, да:

1) врши издвајање битних делова садржаја базе података за личне некомерцијалне потребе, под условима прописаним чланом 46. овог закона;

2) врши издвајање битних делова садржаја базе података за некомерцијалне сврхе наставе, под условима прописаним чланом 44. овог закона;

3) врши издвајање и поновно искоришћавање битних делова садржаја базе података ради спровођења поступка пред судским или другим државним органима или у сврху обезбеђења јавне сигурности, под условима прописаним чланом 42. овог закона.”.

Члан 29.

У члану 142. став 2. после речи: „преко”, додаје се реч: „заједничке”.

Члан 30.

У члану 147. став 1. после речи: „током тог рока,” додају се речи: „на други начин различит од фонограма.”.

Став 2. мења се и гласи:

„Ако је у року од 50 година од дана настанка интерпретације, та интерпретација снимљена на фонограм који је законито издат или објављен, право интерпретатора траје 70 година од дана првог законитог издавања или објављивања фонограма, зависно од тога који је датум ранији.”.

После става 2. додају се нови ст. 3. и 4.

Право произвођача фонограма траје 50 година од дана настанка фонограма, ако у том року фонограм није законито издат или објављен. Ако је фонограм законито издат или објављен током тог рока, право престаје 70 година од дана првог законитог издавања или објављивања, зависно од тога који датум је ранији.

Право произвођача видеограма траје 50 година од дана настанка видеограма, ако у том року видеограм није законито издат или објављен. Ако је видеограм законито издат или објављен током тог рока, право престаје 50 година од дана издавања или објављивања, зависно од тога који датум је ранији.”.

Досадашњи ст. 3. и 4. постају ст. 5. и 6.

Досадашњи став 5. који постаје став 7. мења се и гласи:

„Свака суштинска, квалитативна или квантитативна измена садржаја базе података, укључујући сваку суштинску измену која је настала као последица сталних додавања, брисања или измена и довела до тога да база података може да се сматра за суштински, у квалитативном или квантитавином смислу, ново улагање, чини да таква база података има свој сопствени рок трајања.”.

Досадашњи ст. 6-8. постају ст. 8-10.

После става 10. додаје се став 11. који гласи:

„Рокови трајања права произвођача фонограма из става 3. овог члана не примењују се ако су наступиле околности из члана 122а став 3.”.

Члан 31.

У члану 156. ст. 5. и 6. бришу се.

Члан 32.

Члан 157. став 3. мења се и гласи:

„Уз захтев за издавање дозволе за обављање делатности оснивачи подносе оснивачки акт организације, статут, доказ о пословном седишту организације, податке о броју аутора, односно носилаца права који су овластили организацију да остварује права на њиховим делима, односно предметима сродних права, укључујући њихов домицил или боравиште, попис дела, односно предмета сродних права који ће заједно са делима односно, предметима сродних права чији су носиоци лица које организација заступа на основу члана 180. став 1. овог закона чинити репертоар организације, као и потписана овлашћења носилаца права који су организацији уступили своја права на наведеним делима, односно предметима сродних права, доказе о испуњености кадровских, техничких и организационих претпоставки за

ефикасно колективно остваривање права која су им поверена и доказ о уплати прописане административне таксе која је приход буџета Републике Србије.”.

Члан 33.

У члану 159. став 1. тачка 1) реч: „уобичајеном” брише се, а после речи: „информатичком опремом” додају се речи: „уобичајеном за ту врсту делатности”.

Члан 34.

У члану 160. став 1. број: „30” замењује се бројем: „60”.

У ставу 2. број: „15” замењује се бројем: „30”.

Члан 35.

У члану 162. став 1. тачка 3) реч: „и” замењује се речју: „или”, а после речи: „овог закона” тачка и запета замењују се запетом и додају речи: „одредбе статута и плана расподеле;”.

Члан 36.

У члану 164. став 1. речи: „оснивачи и” бришу се.

Ст. 3-6. бришу се.

Члан 37.

У члану 167. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Одредбе плана расподеле морају да буду јасне, недвосмислене, применљиве и тако формулисане да искључују сваку арбитрарност у расподели убраног прихода.”.

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

Члан 38.

У члану 170. став 5. мења се и гласи:

„Приликом одређивања тарифе узимају се у обзир и тарифе колективних организација у другим државама Европе, тако што се врши њихово поређење према сразмери бруто домаћег производа у Републици Србији и држави чија се тарифа узима у обзир.”.

Члан 39.

Назив изнад члана и члан 171а мењају се и гласе:

„2.5.1а Накнада за јавно саопштавање музичких дела,
интерпретација и фонограма у занатским радњама

„Члан 171а

Накнада за јавно саопштавање музичких дела, интерпретације и фонограма у занатским радњама се не плаћа.”.

Члан 40.

У члану 176. став 1. речи: „Заводу за интелектуалну својину (у даљем тексту: Завод)” замењују се речима: „надлежном органу”.

Члан 41.

У члану 177. став 1. речи: „чл. 117. и 127.” замењују се речима: „члана 117. став 1. тач. 1), 2) и 3) и члана 127.”.

Члан 42.

У чл. 177. и 178. реч: „Завод” у одређеном падежу замењује се речима: „надлежни орган” у одговарајућем падежу.

Члан 43.

У члану 180. став 1. после речи: „свих” додају се речи: „домаћих и иностраних”.

Члан 44.

У члану 181. ставу 1. речи: „преко масовних медија и” бришу се.

Члан 45.

У члану 184. став 1. мења се и гласи:

„Организација је дужна да носиоцима ауторског, односно сродних права, који су са њом закључили уговор из члана 153. овог закона и носиоцима ауторског и сродних права из члана 180. став 4. овог закона, до 31. децембра текуће године, у складу са планом расподеле, расподели и исплати сав приход прикупљен од корисника за предмете заштите коришћене у току претходне календарске године, односно фактурисану и наплаћену накнаду од корисника, која је фактурисана у првој години од доношења измена и допуна Закона, изузев средстава одређених за покриће оправданих трошкова колективног остваривања ауторског и сродних права, под условом да скупштина организације не донесе другачију одлуку из оправданих и образложених разлога.”.

После става 1. додају се нови ст. 2. и 3. који гласе:

„Организација може да одобрава узимање кредита и зајмова, давање зајмова и осигурање зајмова, као и да одобрава куповину, продају или залагање некретнине у власништву организације, а све у складу са својим статутом.

Трошкови колективног остваривања су оправдани ако су разумни и ако су настали у интересу носилаца права о чему одлучује скупштина организације.“.

Досадашњи став 2. који постаје став 4. мења се и гласи:

„Изузетно, статутом организације може се изричито предвидети да се одређени део тих средстава издвоји у сврху развоја културе, као и за унапређење пензијског, здравственог или социјалног статуса чланова организације. Висина тако издвојених средстава не сме да буде већа од 10% нето прихода организације. Критеријуми за расподелу овако издвојених средстава се прописују планом расподеле, а одлуку о расподели ових средстава доноси скупштина организације.”.

После става 4. додају се нови ст. 5-8. који гласе:

„Ако у року из става 1. овог члана део прикупљених накнада не буде расподељен и исплаћен носиоцима права из објективних разлога за које организација није одговорна, скупштина организације ће донети одлуку о начину расподеле тих средстава до истека рока од пет година од дана завршетка године у којој су коришћени предмети заштите, под условом да је организација до тада предузела све неопходне и разумне мере да идентификује носиоце права и предмете заштите.

Објективним разлозима из става 5. овог члана сматрају се нарочито: неуредно, нетачно или непотпуно извештавање од стране корисника о

искоришћавању ауторских дела или предмета сродних права, немогућност ступања у контакт са корисником због неодговарајућих података које је корисник био дужан да достави, немогућност идентификовања предмета заштите или носилаца права или постојање спора о праву на конкретном предмету заштите.

Ако у року из става 5. овог члана прикупљене накнаде не буду расподељене и исплаћене носиоцима права и под условом да је организација до тада предузела све неопходне и разумне мере да идентификује носиоце права и предмете заштите, одлуку о начину расподеле тих средстава донеће скупштина организације.

Разумне мере из става 5. овог члана подразумевају нарочито одговорну и детаљну проверу документације која се односи на носиоце права и предмете заштите, као и сачињавање листе свих дела и предмета заштите чији носиоци права нису идентификовани, а која мора да буде објављена на интернет страници организације и учињена доступном јавности.“.

Члан 46.

У члану 189. став 1. тачка 2) после речи: „ревизора” додају се речи: „о годишњем извештају о пословању, годишњем обрачуну накнада, посебном извештају о средствима издвојеним за културне намене и за унапређење пензијског, здравственог или социјалног статуса чланова организације и књиговодству”.

Члан 47.

Члан 190. мења се и гласи:

„Члан 190.

Годишњи извештај о пословању мора да садржи све одлучне чињенице о раду организације у протеклој години.

Годишњи извештај о пословању мора да садржи нарочито следеће податке:

- 1) биланс стања, биланс успеха и извештај о протоку готовине;
- 2) податке о активностима организације које су предузете у току финансијске године;
- 3) опис управљачке структуре организације;
- 4) податке о укупном износу накнаде за рад управног одбора и директора организације;
- 5) годишњи обрачун накнада;
- 6) посебан извештај о средствима издвојеним за културне намене и за унапређење пензијског, здравственог или социјалног статуса чланова организације.

Годишњи обрачун накнада мора да буде сачињен у складу са планом расподеле организације и да садржи све одлучне чињенице о расподели убраних накнада у претходној обрачунској години.

Годишњи обрачун накнада мора да садржи нарочито следеће податке:

- 1) финансијске податке о оствареним приходима организације у току финансијске године разврстане по врсти права и начину искоришћавања ауторског дела или предмета сродног права (приходи од јавног саопштавања, јавног извођења, емитовања, реемитовања, посебне накнаде и сл.);

2) финансијске податке о свим другим приходима које је организација остварила у току финансијске године, укључујући одобрене кредите и зајмове и приходе од кредита и зајмова у складу са статутом организације;

3) финансијске податке о трошковима организације насталим у току финансијске године уз обавезно навођење податка о уделу трошкова у приходима организације;

4) податке о сарадњи са другим организацијама за колективно остваривање ауторског и сродних права са детаљним описом нарочито следећих ставки: износ који је организација исплатила другим организацијама и износ који су друге организације исплатиле организацији; трошкови администрирања репертоара других организација; трошкови наплате накнада од других организација; износ опредељен носиоцима права из других организација разврстан по категорији права и по организацији за колективно остваривање ауторског и сродних права.

Посебан извештај о средствима издвојеним за културне намене и за унапређење пензијског, здравственог или социјалног статуса чланова организације мора да буде сачињен у складу са планом расподеле и да садржи нарочито следеће информације:

1) износ накнада издвојен за културне намене и за унапређење пензијског, здравственог или социјалног статуса чланова организације;

2) образложење у које сврхе ће издвојена средства бити потрошена уз навођење сваког појединачно опредељеног износа.

Годишњи обрачун накнада и посебан извештај о средствима издвојеним за културне намене и за унапређење пензијског, здравственог или социјалног статуса чланова организације морају да буду потписани од стране директора организације. Тако сачињени извештаји објављују се на интернет сајту организације у делу намењеном члановима организације и лицима чија права организација остварује, а који нису чланови организације и остају доступни тим лицима најмање пет година од дана објављивања.

Годишњи извештај о пословању, годишњи обрачун накнада, посебан извештај о средствима издвојеним за културне намене и за унапређење пензијског, здравственог или социјалног статуса чланова организације и књиговодство организације морају да буду предмет ревизије.

Ревизију из става 7. овог члана може да обави само овлашћени ревизор, у складу са законом којим се уређује рачуноводство и ревизија.

На извештај ревизора сходно се примењују одредбе закона којим се уређује рачуноводство и ревизија.

О избору и разрешењу овлашћеног ревизора одлучује скупштина организације.”.

Члан 48.

У члану 201а речи: „Завод за интелектуалну својину” замењују се речима: „надлежни орган”.

Члан 49.

У члану 201б став 2. брише се.

Члан 50.

Члан 201в мења се и гласи:

„Члан 201в

Уз захтев за сагласност из члана 201а овог закона обавезно се подносе:

- 1) предлог тарифе накнада;
- 2) образложење предлога тарифе накнада, а нарочито: образложење критеријума за одређивање накнаде и предложене висине накнаде, оцену подносиоца захтева о томе да ли је предложена висина накнаде у сразмери са значајем који за приходе корисника има искоришћавање предмета заштите, образложење предложеног износа најниже накнаде за искоришћавање предмета заштите;
- 3) наводи о току и резултатима преговора, ако су се водили преговори, као и образложење зашто није постигнут споразум о тарифи накнада;
- 4) доказ о уплати прописане административне таксе, која је приход буџета Републике Србије.

Прилози из тач. 1)-3) овог члана се подносе у два примерка.”.

Члан 51.

Члан 201г мења се и гласи:

„Члан 201г

Ако утврди да предлог тарифе није у складу са одредбама овог закона, надлежни орган дописом позива организацију да у остављеном року уреди предлог тарифе у складу са примедбама изнетим у допису.

На образложени захтев организације, надлежни орган ће продужити рок за уређење предлога тарифе.

Уколико организација ни у остављеном накнадном року не уреди предлог тарифе према примедбама надлежног органа, надлежни орган ће донети тарифу.

На поступак за давање сагласности на тарифу сходно се примењују одредбе закона којим се уређује општи управни поступак, уколико овим законом није другачије прописано.”.

Члан 52.

У члану 201д став 1. речи: „Емитери радио и телевизијског програма дужни су да” замењују се речима: „Радиодифузне организације”, а после речи: „ауторских дела”, додају се речи: „и предмета сродних права”.

У ставу 2. речи: „Републичка радиодифузна агенција” замењују се речима: „Регулаторно тело за електронске медије”.

Члан 53.

После члана 204. додаје се члан 204а који гласи:

„Члан 204а

Тужбу због повреде ауторског или сродног права или постојања озбиљне претње да ће право бити повређено може да поднесе аутор, односно носилац ауторског права, интерпретатор, произвођач фонограма, произвођач видеограма, произвођач емисије, произвођач базе података, стицалац искључивих ауторских или сродноправних овлашћења, као и организација за колективно остваривање ауторског и сродних права.

Стицалац искључивих овлашћења на ауторско и сродна права може да поднесе тужбу због повреде ауторског или сродног права у обиму у коме је на

основу закона или уговора стекао право на искоришћавање, уколико другачије није предвиђено уговором о уступању права.

Тужба из става 1. овог члана може да се поднесе против сваког лица које врши повреду права у смислу чл. 204. и 208. овог закона.”.

Члан 54.

У члану 205. став 1. мења се и гласи:

„У случају повреде ауторског или сродног права или озбиљне претње да ће право бити повређено тужилац може тужбом да захтева нарочито:

1) утврђење повреде права или озбиљне претње да ће право бити повређено;

2) забрану радњи којима се повређује право или радњи које представљају озбиљну претњу да ће право бити повређено, као и забрану понављања таквих или сличних радњи под претњом плаћања примереног новчаног износа тужиоцу;

3) накнаду имовинске и неимовинске штете;

4) искључење из промета, одузимање или уништење, или преиначење без било какве накнаде, предмета којима је извршена повреда права, укључујући и примерке предмета заштите, њихове амбалаже, матрице, негативе и слично;

5) забрану отуђења, одузимање или уништење, без било какве накнаде, материјала и предмета који су претежно употребљени у стварању или производњи предмета којима се повређује право;

6) објављивање пресуде о трошку туженог;

7) давање података о трећим лицима која су учествовала у повреди права.”.

Став 2. мења се и гласи:

„Ако суд утврди да је повреда права учињена, тужбом се против лица чије су услуге коришћене при повреди права (посредник) може захтевати забрана понављања радњи којима се право повређује или њима сличних радњи под претњом плаћања примереног новчаног износа тужиоцу.”.

У ставу 3. речи: „Одредба става 1. тачка 3)” замењују се речима: „Одредба става 1. тачка 4)”.

После става 3. додају се нови ст. 4. и 5. који гласе:

„При разматрању тужбених захтева из става 1. тач. 4) и 5) овог члана, суд узима у обзир сразмеру између озбиљности повреде права и тужбеног захтева, као и интересе трећих лица.

Суд ће, у границама тужбеног захтева из става 1. тачка 6) овог члана, одлучити у ком средству јавног саопштавања ће бити објављена пресуда. Ако суд одлучи да се објави само део пресуде, одредиће да се објави изрека и према потреби онај део пресуде из ког је видљиво о каквој се повреди ради и ко је извршио повреду.”.

Досадашњи став 4. постаје став 6.

Члан 55.

Члан 206. мења се и гласи:

„Члан 206.

При одређивању висине накнаде штете ако је учинилац повреде знао или могао да зна да чини повреду права суд ће узети у обзир све околности конкретног случаја, као што су негативне економске последице које трпи оштећени, укључујући изгубљену добит, добит коју је штетник остварио повредом права и, у одговарајућим случајевима, околности које немају економски карактер, као што је неимовинска штета.

Суд може уместо накнаде штете из става 1. овог члана, када околности случаја то оправдавају, да досуди оштећеном паушалну накнаду која не може бити нижа од уобичајене накнаде коју би примио за конкретни облик коришћења предмета заштите, да је то коришћење било законито.”.

Члан 56.

У члану 208. став 1. тачка 3) мења се и гласи:

„3) производња, увоз, стављање у промет, продаја, закуп, рекламирање у сврху продаје и закупа, поседовање у комерцијалне сврхе уређаја, производа или компоненти, или пружање услуга које су промовисане, рекламиране или продаване са циљем уклањања или заобилажења било које ефикасне технолошке мере, односно које имају делимичну комерцијалну употребу или сврху али које се користе и за уклањање или заобилажење ефикасних технолошких мера, као и оних које су примарно дизајниране, произведене, прилагођене или приказане у циљу омогућавања или олакшавања уклањања или заобилажења ефикасних технолошких мера.”.

У ставу 2. реч: „другим” брише се, а после речи: „предметом заштите” додају се речи: „сродног права”.

Члан 57.

У члану 208а став 1. после речи: „на основу” додају се речи: „чл. 42, 44, 45, 50. и 54.”, а реч: „одредби” брише се.

Члан 58.

Члан 210. мења се и гласи:

„Члан 210.

На предлог лица које учини вероватним да је његово ауторско или сродно право повређено, или да ће бити повређено, суд може одредити привремену меру:

1) одузимања или искључења из промета предмета којим се повређује право;

2) одузимања или забране отуђења материјала и предмета претежно употребљених у стварању предмета којима се повређује право, односно претежно намењених стварању или производњи производа којима се повређује право;

3) забране предузимања радњи којима се врши повреда права или које представљају озбиљну претњу да ће право бити повређено.

Привремена мера из става 1. тачка 3) овог члана може под истим условима да се одреди и против посредника чије услуге је користило треће лице које вређа ауторско или сродно право.

На предлог лица које учини вероватним да је његово ауторско или сродно право повређено или да ће бити повређено на комерцијалној основи и које учини вероватним постојање околности које би угрозиле накнаде штете,

суд може поред привремених мера из става 1. овог члана, одредити и привремену меру:

1) заплене покретне и непокретне имовине лица против кога се предлаже одређивање привремене мере;

2) забране исплате новчаних средстава са рачуна лица против кога се предлаже привремена мера.

Ради одређивања привремене мере из става 3. овог члана суд може да наложи достављање банкарских, финансијских, пословних или других битних докумената и података или да наложи да се омогући приступ тим документима и подацима.

Лице коме је издата забрана из става 1. тач. 2) и 3) и става 3. тачка 2) овог члана, као и налог из става 4. овог члана, а које не поступи по забрани, односно налогу, казниће се у складу са одговарајућим одредбама закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.

Суд може да одреди привремену меру одмах по пријему предлога за одређивање привремене мере и без претходног изјашњења противне странке, а нарочито ако постоји опасност да због одлагања предлагач претрпи ненадокнадиву штету.

Решење којим је одређена привремена мера, у случају из става 6. овог члана, доставиће се странкама у поступку без одлагања, а најкасније по спровођењу мере.”.

Члан 59.

После члана 210. додају се нови чл. 210а и 210б који гласе:

„Члан 210а

Када је привремена мера одређена пре покретања парничног или другог поступка, тужба, односно предлог за покретање другог поступка ради оправдања привремене мере мора се поднети у року од 30 дана од дана доношења решења о одређивању привремене мере.

Ако тужба не буде поднета у року из става 1. овог члана, односно ако не буде покренут други поступак ради оправдања привремене мере, суд ће на предлог лица против кога је привремена мера одређена обуставити поступак и укинути спроведене радње.

Ако је привремена мера одређена без изјашњења противне странке у случају из члана 210. став 6. овог закона, суд ће у разумном року омогућити противној странци, на њен предлог, да се изјасни о привременој мери, након чега може обуставити поступак и укинути спроведене радње или изменити одређену меру.

Ако поступак буде обустављен и спроведене радње буду укинуге у складу са овим чланом или ако суд утврди да повреда права није учињена или да није постојала озбиљна претња да ће право бити повређено, лице против кога је одређена привремена мера има право на накнаду штете која му је нанета привременом мером.

Суд може условити одређивање привремене мере полагањем одговарајућег износа као средства обезбеђења у случају штете из става 4. овог члана.

Члан 210б

Када се једна странка у парничном поступку позива на доказ довољан да подржи њене наводе и тврдње, а који се налази у поседу друге странке, или под њеном контролом, суд ће другу странку позвати да достави поменути доказ, под условом да поверљиве информације буду заштићене.

Под условима из става 1. овог члана, у случају да је право повређено на комерцијалној основи, суд ће, на предлог једне странке у поступку, позвати другу странку да достави банкарске, финансијске и пословне документе који се налазе у њеном поседу, или под њеном контролом, под условом да поверљиве информације буду заштићене.”.

Члан 60.

У члану 211. ст. 1. и 2. мењају се и гласе:

„На предлог лица које учини вероватним да је његово ауторско или сродно право повређено, или да ће бити повређено, суд може у току, као и пре покретања парнице, одредити обезбеђење доказа, под условом да поверљиве информације буду заштићене.

Обезбеђењем доказа у смислу овог закона сматра се:

- 1) узимање детаљног описа предмета којима се повређује право, са или без узимања узорака тих предмета;
- 2) одузимање предмета или дела предмета којима се повређује право, а ако је то оправдано, и одузимање средстава претежно употребљених у стварању или стављању у промет таквих предмета, као и докумената који се односе на наведено.”.

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Када је обезбеђење доказа одређено пре покретања парничног поступка тужба се мора поднети у року од 30 дана од дана доношења решења о одређивању обезбеђења.”.

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 61.

Члан 212. мења се и гласи:

„Члан 212.

Суд може одредити обезбеђење доказа одмах по пријему предлога за обезбеђење доказа и без изјашњења противне странке, а нарочито ако постоји опасност да због одлагања предлагач претрпи ненадокнадиву штету, или ако постоји очигледан ризик да ће доказ бити уништен.

Решење којим је одређено обезбеђење доказа, у случају из става 1. овог члана, доставиће се странкама у постуку без одлагања, а најкасније по спровођењу мере обезбеђења доказа.

Ако тужба не буде поднета у року из члана 211. став 3. овог закона суд ће на предлог лица од кога се докази прибављају обуставити поступак и укинути спроведене радње.

Ако је обезбеђење доказа одређено без изјашњења противне странке суд ће у разумном року омогућити тој странци, на њен предлог, да се изјасни о решењу о обезбеђењу доказа, након чега може обуставити поступак и укинути спроведене радње или изменити одређено обезбеђење доказа.

Ако поступак буде обустављен и спроведене радње буду укинуте, или ако суд утврди да повреда права није учињена, или да није постојала озбиљна претња да ће право бити повређено, противна странка има право на накнаду штете која јој је нанета обезбеђењем доказа.

Суд може условити одређивање обезбеђења доказа полагањем одговарајућег новчаног износа као средства обезбеђења у случају настанка штете из става 5. овог члана.

Ст. 1, 4. и 6. овог члана примењују се и на трећа лица од којих се докази прибављају.”.

Члан 62.

Члан 213. мења се и гласи:

„Члан 213.

Суд може, на оправдан и сразмеран захтев лица чије је право повређено, да нареди лицу које је извршило повреду ауторског или сродног права да пружи информације о трећим лицима која су учествовала у повреди ауторског или сродног права и о њиховим дистрибутивним каналима, или да преда документе који су у вези са повредом права.

Достављање информација из става 1. овог члана суд може наредити и другом лицу:

- 1) код кога је пронађена роба којом се повређује ауторско или сродно право на комерцијалној основи;
- 2) које на комерцијалној основи користи услуге којима се повређује ауторско или сродно право;
- 3) за које је утврђено да на комерцијалној основи пружа услуге које се користе у активностима којима се повређује ауторско или сродно право;
- 4) које је од стране лица из тач. 1), 2) или 3) овог става наведено као лице укључено у производњу или дистрибуцију роба или пружање услуга којима се повређује ауторско или сродно право.

Под информацијама из става 1. овог члана сматрају се нарочито:

- 1) подаци о произвођачима, дистрибутерима, добављачима и другим лицима која су претходно била укључена у производњу или дистрибуцију робе или пружање услуга, као и о продавцима којима је роба намењена;
- 2) подаци о количинама произведене, испоручене или наручене робе или услуга, као и о ценама оствареним за такву робу или услуге.

Ако лица из ст. 1. и 2. овог члана из неоправданих разлога не поступи по налогу суда и не доставе тражене информације одговараће за штету која на тај начин настане.

Одредбе овог члана не искључују:

- 1) право да се лицу чије је право повређено пруже потпуније информације;
- 2) коришћење у грађанским и кривичним поступцима информација достављених у складу са овим чланом;
- 3) право да се одбије давање информација из разлога из којих се према одредбама закона којим се уређује парнични поступак, може ускратити сведочење;

4) примену одредаба о одговорности за злоупотребу добијених информација и одредаба којима се уређује заштита података о личности.”.

Члан 63.

После члана 214. додају се чл. 214а и 214б који гласе:

„Члан 214а

На поступак по тужби, предлогу за одређивање привремене мере, правном леку и предлогу за обезбеђење доказа сходно се примењују одговарајуће одредбе закона којим се уређује парнични поступак и закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.

На питања у вези са накнадом штете сходно се примењују одговарајуће одредбе закона којим се уређују облигациони односи.

Спорови из ауторског и сродних права не сматрају се споровима мале вредности.

Ревизија је увек дозвољена у споровима због повреде ауторског и сродних права када се не односе на имовинско-правни захтев.

Члан 214б

Одредбе овог закона којима се уређује заштита рачунарских програма не утичу на примену других прописа који уређују заштиту патента, жига, дизајна, топографије полупроводничких производа, пословне тајне, као и нелојалну конкуренцију.

Одредбе овог закона о заштити база података немају утицаја на ауторско право, сродна права или било које друго право или обавезу која постоји на подацима, делима, или другим материјалима који су садржани у базама података, нити утичу на патент, жиг, индустријски дизајн, заштиту националног блага, односно културних добара, законе о рестриктивној пракси и нелојалној конкуренцији, заштити података и приватности, приступу јавним документима и уговорном праву.”.

Члан 64.

У члану 215. став 1. тачка 3) мења се и гласи:

„3) произведе, увезе, стави у промет, прода, да у закуп, рекламира у сврху продаје и закупа, поседује у комерцијалне сврхе, уређаје, производе или компоненте или пружа услуге које су промовисане, рекламиране или продаване са циљем уклањања или заобилажења било које ефикасне технолошке мере, односно које имају делимичну комерцијалну употребу или сврху али које се користе и за уклањање или заобилажење ефикасних технолошких мера, као и оних које су примарно дизајниране, произведене, прилагођене или приказане у циљу омогућавања или олакшавања уклањања или заобилажења ефикасних технолошких мера (члан 208. став 1. тачка 3);”.

После тачке 6) додаје се тачка 6а) која гласи:

„6а) не води електронску евиденцију емитовања и реемитовања ауторских дела и предмета сродних права (члан 201д став 1);“.

После тачке 8) на крају текста тачка се замењује тачком и запетом и додаје се тачка 9) која гласи:

„9) не расподели носиоцима ауторског, односно сродних права, који су са њом закључили уговор из члана 153. овог закона и носиоцима ауторског и сродних права из члана 180. став 4. овог закона, до 31. децембра текуће године, у складу са планом расподеле, сав приход прикупљен од корисника за

предмете заштите коришћене у току претходне календарске године, изузев средстава одређених за покриће оправданих трошкова колективног остваривања ауторског и сродних права (члан 184. став 1), с тим што се привредним преступом не може сматрати поступање организације у складу са чланом 184. ст. 4-7. Закона.”.

Члан 65.

У члану 217. став 1. на крају тачке 7) тачка се замењује тачком и запетом и додају се нове тач. 8) и 9) које гласе:

„8) не достави надлежном органу у прописаном року, годишњи извештај о пословању, годишњи обрачун накнада и извештај овлашћеног ревизора (члан 188. став 2. тачка 1);

9) не усвоји, односно не прибави у прописаном року, годишње извештаје органа управљања и надзорних органа о износу наплаћених накнада, њиховој расподели, пословању организације, извештај овлашћеног ревизора и предлог финансијског плана организације за наредну годину који укључује план трошкова пословања организације (чл. 189. став 1. тач. 1), 2) и 3).”.

Члан 66.

Одредбе члана 30. ст. 2. и 3. овог закона (члан 147. ст. 2. и 3. Закона) примењују се на фонограме и на њима снимљене интерпретације чије трајање права није истекло до дана ступања на снагу овог закона, као и на фонограме и на њима снимљене интерпретације који настану након ступања на снагу овог закона.

Члан 67.

Члан 18. овог закона (члан 102а Закона) примењује се на музичка дела са речима код којих право аутора текста или аутора композиције за музичко дело са речима није истекло на дан ступања на снагу овог закона као и на музичка дела са речима која су створена после тог датума.

Члан 20. овог закона (члан 117. став 1. тачка 1а) Закона) примењује се на интерпретације које су забележене на носач звука и слике код којих право интерпретатора није истекло до дана ступања на снагу овог закона, као и на интерпретације које настану након ступања на снагу овог закона.

Члан 68.

Члан 21. овог закона (чл. 122а, 122б и 122в Закона) примењују се на интерпретације које су забележене на фонограм, као и на фонограме код којих право интерпретатора, односно произвођача фонограма није истекло до дана ступања на снагу овог закона, као и на интерпретације и фонограме који настану након ступања на снагу овог закона.

Члан 69.

До ступања на снагу нових тарифа за јавно саопштавање које ће бити донете у поступку и на начин предвиђен овим законом важиће тарифа која буде важила у моменту ступања на снагу овог закона.

До доношења нових тарифа из става 1. овог члана, накнаду за јавно саопштавање музичких дела наплаћиваће организација која остварује права музичких стваралаца у износу од 50% од укупног износа накнаде утврђене тарифом која буде важила у моменту ступања на снагу овог закона, а накнаду за јавно саопштавање интерпретација и фонограма наплаћиваће организација из члана 127. став 3. Закона о ауторском и сродним правима („Службени гласник РС”, бр. 104/09, 99/11, 119/12 и 29/16 - УС), у износу од 50% од укупног

износа накнаде утврђене тарифом која буде важила у тренутку ступања на снагу овог закона.

Члан 70.

Одредба члана 21. став 3. Закона о ауторском и сродним правима („Службени гласник РС”, бр. 104/09, 99/11, 119/12 и 29/16 - УС) примењиваће се и у случају да је власник примерка дела тај примерак легално прибавио у држави чланици Европске уније или Европског економског простора, од дана приступања Републике Србије Европској унији.

Одредба члана 27. овог закона (измењен члан 139. Закона), у делу који се односи на исцрпљење права произвођача базе података, примењиваће се и у случају да је власник примерка дела тај примерак легално прибавио у држави чланици Европске уније или Европског економског простора, од дана приступања Републике Србије Европској унији.

Члан 71.

Члан 171а Закона о ауторском и сродним правима („Службени гласник РС”, бр. 104/09, 99/11, 119/12 и 29/16 - УС) престаје да се примењује даном приступања Републике Србије Светској трговинској организацији.

Члан 72.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, осим одредбе члана 45. став 1. овог закона (члан 184. став 1. Закона) која се примењује од 1. јануара 2020. године.